

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 13 (959) | Субота, 29 березня 1986 року | Ціна 2 коп.

ПРИСКОРЕННЯ — СПРАВА ВСІХ І КОЖНОГО УВАГА — ЯКІСНИМ ПОКАЗНИКАМ ЗА РІШЕННЯМИ — КОНКРЕТНІ ДІЛА

Велике враження на трудівників Чернівецького УВП справила Політична доповідь, з якою виступив на XXVII з'їзді нашої партії Генеральний секретар ЦК КПРС Михайло Сергійович Горбачов.

— Нас глибоко схвилювала велика турбота партії про забезпечення найдорожчого на землі — миру, радості творчої праці, — говорить секретар парторганізації Чернівецького УВП А. І. Кесарева. — Нас, виробничників, особливо зацікавила та частина доповіді, в якій говориться про необхідність зосередити увагу на якісних показниках, підвищенні ефективності виробництва, посиленні режиму економії.

За два місяці нинішнього року підприємство випусти-

ло надпланової продукції на 33 тис. крб., заощаджено сировини і матеріалів на 2,1 тис. крб. Триває робота з реконструкції підприємства — днями в новому приміщенні вступає у дію різально-мотальна дільниця. Впродовж року буде значно оновлено парк плетільних верстатів, введено в експлуатацію новий апарат.

Чернівчани готові успішно розв'язувати ті завдання, які висуває сьогодні партія перед трудовими колективами країни. Курс на прискорення — цей девіз неучасними трудівниками і керівництвом до дії.

Л. АЛЕКСЕЄВА,
заступник директора
Чернівецького УВП
з виховної роботи.

З великою увагою і заінтересованістю стежили члени УТОГ Кременчуцького міжрайвідділу Товариства за роботою XXVII з'їзду КПРС. Енергійно, не гаючи часу, неучасні міста включилися в реалізацію історичних рішень партії.

Нам до душі відверта розмова, що відбулась на з'їзді, і накреслена програма напруженої праці на найближчі роки. Немає сумніву, що ми внесемо посильну частку праці, зробимо все для вирішення завдань прискореного розвитку нашої країни. І дороговказом будуть у цьому Політична доповідь ЦК КПРС, з якою виступив М. С. Горбачов, Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року, інші документи партії.

Як і всі радянські люди, члени УТОГ порадують Віт-

чизну новими вагомими трудовими досягненнями.

Добре потрудилися на передз'їздівській вахті неучасні наддніпрянського міста. Виконали квартальний план швачки трикотажної фабрики Л. В. Тонконог, Н. М. Шолох, трудівники сфери обслуговування В. В. Шкуренко, В. О. Бекас, машинобудівники М. С. Шолох та М. М. Ростовський. Багато трудівників уже працюють у рахунок другого півріччя. Серед них М. О. Самохвалова, П. С. Яровикова, Є. Я. Ісай та інші, які зобов'язалися виконати річне планове завдання до 15 липня 1986 року.

Саме вони, люди з високим почуттям відповідальності, докладають максимум зусиль, щоб виконати завдання, поставлені XXVII з'їздом КПРС.

О. ЧОРНОБАЙ.
Полтавська область.

ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ

Доброї слави зажила у колективі Кіровоградського виробничого об'єднання «Друкмаш» слюсар-складальниця Таїсія Сидорівна Скаун. Їй присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ПОЗИВНІ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ» НА ЧЕСТЬ РІЧНИЦІ ВОЖДА

Трудові колективи нашого Товариства гаряче підтримали патріотичну ініціативу москвичів провести 19 квітня комуністичний суботник, присвячений 116-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Члени УТОГ сповнені рішучістю, ділова настроєність — такі риси патріотичного руху панують у колективі Ки-

ївського досвідно-виробничого об'єднання «Контакт» напередодні «червоної суботи». Ленінський суботник кияни намітили зробити днем високої продуктивності праці. В ньому візьме участь понад 1150 чоловік, планується випустити промислової продукції на суму близько 25 тисяч карбованців.

Чимало виробничих підрозділів працюватимуть, використовуючи матеріали і енергію, збережені у ході підготовки до «червоної суботи».

ХОЧ РЕКЛАМАЦІЙ І НЕМАЄ

З досвіду організації роботи за високу якість продукції

У минулому році скарг на якість продукції нашого підприємства — робочі костюми та рукавиці — з боку споживачів не надходило. Не було тільки тому, що на шляху бракованих виробів ми поставили міцний бар'єр.

Як же організована ця робота в колективі?

На підприємстві впроваджено комплексну систему управління якістю продукції і ефективного використання ресурсів. Діє в нас також і система бездефектного виготовлення продукції, якою передбачено моральне і матеріальне заохочення відмінників якості та покарання бракоробів.

У результаті цього ряд виробничих колективів УВП, зокрема, бригади, де майстрами Т. В. Гаєвська, Ю. С. Іванюк та інші, домоглися стабільного високоякісного пошиття робочих костюмів. У інших бригадах, як не прикро, але вряди-годи та й з'являється брак. Щоб попередити його, здійснюємо постійний контроль за дотриманням технологічної дисципліни з боку кожного виконавця. Такі перевірки проводять: контролер зміни, технолог підприємства та інженер з якості безпосередньо на робочих місцях швачок-мотористок.

У боротьбі за високу якість швейних виробів ве-

лику увагу приділяємо трудовій дисципліні. Адже якщо, скажімо, робітниця запізнилася на зміну, то, прагнучи наздогнати прогааний час, вона поспішатиме в роботу, а це неодмінно позначиться на якості її праці.

Як і на кожному підприємстві, велику роботу в цьому напрямку проводить комісія з питань якості. Такі перевірки вона здійснює щотижня на всіх стадіях виробництва. Якщо, наприклад, бригаді зроблено письмове зауваження, то її колектив вибуває з змагання, а робітниця, яка допустила брак, повністю позбавляють преміальної оплати праці.

Щомісяця проводимо день якості всього підприємства, а щотижня — на дільницях.

Після обговорення Листа ЦК КПРС по докорінному підвищенню якості виробленої продукції, ця робота розгорнулася з новою силою. Активізувала свою діяльність комісія, підвищивши принципів до будь-якого порушення технологічної дисципліни. Показали роботу контролери ВТК, щоб недопустити жодного випадку надходження бракованої продукції споживачеві. Крім цього, проводимо додатковий вибірковий контроль безпосередньо на складі перед відправкою виробів замовнику.

І все ж, незважаючи на це, окремі робітниця допус-

кають брак у роботі. Швачка-мотористка Н. П. Коритник працювала на притачуваних манжет до рукавів костюма і систематично допускала брак. Тепер її переведено на менш відповідальну роботу — на очистку костюмів. Інша робітниця Н. С. Медвецька обробляла куточки куртки — через порушення технологічної дисципліни її перевели на пошиття рукавиць. Робітницю М. І. Скрипнюк попереджено: якщо допустить бодай найменше відхилення від ГОСТу, то теж буде переведена на іншу, менш відповідальну роботу.

Тепер у нас на підприємстві запровадили нову форму морального впливу на бракоробів. Робітниця О. С. Тручок обробляє боковий шов штанів. Її вже не раз позбавляли винагороди з фонду матеріального заохочення за недотримання технологічної дисципліни. Висновок вона не зробила. Днями на загальних зборах колективу бригади, в якій вона працює, Ользі Стахівні вручено особисте «Свідомство про брак» з одночасним вміщенням його в «Комсомольському прожекторі» підприємства.

У виданому «Свідомстві про брак» говориться: цей документ свідчення того, як дорого ви нам обходитеся.

Це ж ви перетворюєте сировину у вторинну сировину.

Це ви забиваєте склади продукцією, що ніколи не знайде збуту.

Це ви створюєте робітникам, які користуються нашим спеодядом, зіпсовані настрої.

При такій роботі ви ніколи не одержите премії та відпустку у літній період. То ж хай не довгою буде така ваша неякісна праця, як і та продукція, яку випускаєте.

Ми задалегідь знаємо всі ваші виправдання, але ви випускаєте брак і виправдання йому немає.

Виправляйтеся! Неприємно почувала себе О. С. Тручок на тих зборах, але ж винна в цьому передусім вона сама.

Так у результаті наполегливої і цілеспрямованої роботи показники підприємства за якості продукції помітно покращилися: при плані здачі виробів першим сортом 99,7 фактично випускаємо їх 99,9 процента, а здача продукції з першого подання — зростає на 2,6 і тепер становить 98,6 процента.

Сьогодні наш девіз: домогтися 100-процентного випуску високоякісної продукції.

М. ЦИМБАЛЮК,
інженер з якості Кам'янець-Подільського УВП.
Хмельницька область.

Із значним випередженням часу працюють нині настиральниці тканин Харківського УВП-2 Л. Нікіточкіна та Л. Дацьківська (на знімку зліва направо).

Обидві робітниця удостоєні звання «Ударник комуністичної праці». Вони є добрим прикладом для молодих виробничників підприємства.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ПРИКЛАД ПЕРЕДОВИКА

За успіхи, досягнуті у соціалістичному змаганні, дипломами виконкому Херсонської обласної Ради народних депутатів і президії облпрофради, а також цінними подарунками нагороджено 95 передовиків виробництва Голопристанського району. Серед них і неучасний столяр А. І. Настасієнко.

Анатолій Іванович — ударник десятої п'ятирічки, наставник молоді, один з кращих раціоналізаторів підприємства. Тільки впродовж одинадцятої п'ятирічки він подав понад 20 ра-

пропозицій, які запроваджено у виробництво і спрямовано на економію матеріалів, сировини і електроенергії.

До дня відкриття XXVII з'їзду КПРС неучасний столяр рапортував про виконання планового завдання першого кварталу дванадцяті п'ятирічки.

Приклад правофлангового, члена правління міжрайвідділу УТОГ прагне наслідувати молоде поповнення робітничої зміни.

О. ВОЛОШИНЮК.
Херсонська область.

ОЦІНКА ДІЯЛЬНОСТІ ЗАДОВІЛЬНА

По-діловому, в обстановці критики і самокритики пройшла звітно-виборна конференція Полтавської міської організації УТОГ. Вона відбувалась у дні, коли у Москві проводив роботу XXVII з'їзд КПРС.

— Усі ми перебуваємо під глибоким враженням, яке справила на трудящих Політична доповідь ЦК КПРС XXVII з'їзду партії,— сказав голова правління міськвідділу УТОГ О. В. Янович.— У ній з граничною чіткістю і ясністю підбито підсумки зробленого, поставлено завдання по прискоренню соціально-економічного розвитку нашого суспільства.

Конференція відзначила зростаючу активність членів УТОГ у трудовій і політичній діяльності Товариства. Нечуючі трудівники працюють на різних підприємствах. Їх руками виготовляються турбіни і люмінесцентні лампи, запчастини

для машин і хімічне устаткування, посуд і швейні вироби. Гідно зустріли форум комуністів країни В. М. Долгін, Н. Ф. Одарченко, Н. І. Лавренко з заводу «Електромотор», М. Л. Вацький і В. К. Яловега — завод «Прапор», М. С. Дубина з заводу «Хіммаш».

Добрі слова, як доповідач, так і виступаючі говорили на адресу аматорів сцени, котрі ставили концерти не тільки у місті Полтаві, але й виїжджали в села області, а також у Миколаїв та Черкаси.

На належному рівні здійснювалась спортивно-масова робота. Особливий вплив на її стан справила спартакіада «Бадьорість і здоров'я», що проведена у вересні минулого року. Гордістю міста і області по праву називають наших спортсменів — майстрів спорту СРСР Ю. А. Верещака (шашки) та М. Г. Закладного (теніс). Вони беруть

активну участь у спортивній діяльності міжрайвідділу.

Значну роботу правління міської організації провело по реабілітації. Багатьом нечуючим надана допомога у придбанні слухових апаратів і спеціальних телефонів.

Оздоровленню членів УТОГ сприяло забезпечення їх путівками у санаторії і будинки відпочинку. За звітний період відпочили понад 60 чоловік. Крім того, чимало нечуючих трудівників побували по туристичних путівках в містах Радянського Союзу та НРБ.

Серед первинних організацій міста, а їх нараховується 11, найкращих успіхів досягли нечуючі заводу «Електромотор». Цю організацію очолює В. М. Долгін. Основою його роботи — активність, цілеспрямованість у виконанні громадських доручень. Він часто бував у відрядженнях у сільській місцевості, де надавав до-

помогу міжрайвідділу УТОГ.

Словом, на рахунок Полтавської міської організації УТОГ багато хороших справ. Це не заспокоїло учасників конференції. У доповіді, у виступах делегатів В. Г. Дигал і І. П. Пономаренка, М. С. Вертія, П. А. Іщенка та інших серйозній критиці було піддано роботу міського правління, котре слабо здійснювало контроль за роботою первинних організацій міста, недостатньо вело роз'яснювальну роботу, зокрема по подоланню пияцтва і алкоголізму. Це призвело до того, що деякі глухі ухиляються від суспільно-корисної праці.

Хоч роботу правління за звітний період визнано задовільною, потрібно ще чимало зробити, щоб усунути помічені недоліки. Цьому сприятиме активність кожного члена УТОГ у виконанні рішень XXVII з'їзду КПРС.

У роботі конференції взяла участь голова Полтавського облвідділу УТОГ Т. В. Нестеренко.

В. САКУН.

Добрими трудовими справами зарекомендував себе у колективі Кошарського УВП шліфувальник Анатолій Віталійович Торшов.

За комуністичне ставлення до своїх виробничих обов'язків Анатолія Віталійовича нагороджено орденом «Знак пошани», медалями «За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна», «Ветеран праці».

Фото П. МІНДЕЛЯ.

КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР — У ДІЇ

ГОЛОВНЕ — ЯКІСТЬ ПРАЦІ

Нинішня кампанія укладання колективних договорів проходить під знаком мобілізації трудових колективів на безумовне виконання планових завдань 1986 року. На зборах і конференціях йде принципова розмова про те, як підвищити роль соціалістичного змагання, моральних і матеріальних факторів у вихованні відповідальності за якість виготовлюваної продукції, дальшого розвитку трудової і громадської активності, подолання

Вагомих трудових успіхів добився колектив Артемівського УВП. За результатами минулого року виконано завдання з усіх показників. Понад план вироблено нормативно-чистої продукції на 25 тисяч карбованців. За досягнення високих виробничих показників у підвищенні ефективності виробництва і якості роботи, колектив УВП посів друге місце у міському соціалістичному змаганні і нагороджений Почесною грамотою.

У доповідях директора Артемівського УВП Дмитра Опанасовича Шербана і голови профкому Олександри Миколаївни Грицини, а також у виступах учасників зборів зазначалось, що досягнуті успіхи стали результатом великої організаторської і виховної роботи, широко розгорнутого трудового суперництва на

XXVII з'їзду КПРС.

На місяць раніше виконано планові завдання 160 передовиків виробництва. Кращих показників домоглися швачки-мотористки Л. Д. Віленська, А. Ф. Борковська, М. І. Івченко, робітниця закрійної ділянки А. М. Рубан і багато інших. Звання «Кращий за професією» присвоювалось швачкам-мотористкам М. П. Легейді, О. С. Фоменко, М. А. Погореловій, А. С. Філіпенко, Г. М. Толкаченко, З. Д. Лемзяковій. Перші місця у змаганні завойовували бригади № 7, № 2—4, підготувача та закрійної ділянки.

Добре потрудилися ремонтники, які непогано підготували підприємство до роботи в осінньо-зимовий період. Повністю оновлено освітлення цехів. Здійснення цих та інших заходів сприяє забезпеченню належних умов для високопродук-

тивної, творчої праці. Значно підвищилась відповідальність кожного трудівника за доручену справу, на вищий щабель піднято якість і культуру виробництва. Надано шефську допомогу колгоспу імені Т. Шевченка. Поліпшено житлові умови мешканців гуртожитку, належна увага приділялась організації змістовного, культурного дозвілля.

Проте, як говорилось у доповіді і виступах, є окремі недисциплінованості, окремі робітники дозволяють собі запізнюватися на роботу і передчасно залишати її. Значить, не все гаразд з виховною роботою у колективі. Треба активніше прищеплювати трудівникам почуття господаря свого підприємства, розвивати в них відповідальність за збереження соціалістичної власності. А для цього необхідно привести в дію всі форми ідеологічного і полі-

тико-виховного впливу, перебудувати психологію частини робітників і службовців.

А завдання перед колективом підприємства стоять значні. Це і технічне переозброєння виробництва, і атестація робочих місць, поліпшення якості продукції, зростання продуктивності праці, змінення організованості і порядку, подолання таких негативних явищ, як пияцтво, недисциплінованість і т. д.

Учасники зборів одностайно схвалили колективний договір на 1986 рік.

У роботі зборів взяли участь голова виконкому міської ради народних депутатів А. М. Шепотько, голова міському профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств Л. А. Олешенко.

В. ЦЕСЕЛЬСЬКИЙ.

Донецька область.

спеціальний кабінет з реабілітації.

У своїх виступах трудівники «Силуета» порушували такі питання, як виробниче навчання, підвищення якості продукції, економічне витрачання енергетичних і сировинних ресурсів та цілий ряд інших.

На конференції, яка проїшла в атмосфері діловитості, конкретності, принципності, сміливо говорилось про недоліки й упущення. Намічено заходи, спрямовані на подолання негативних явищ, які заважають колективу працювати з найвищою віддачею.

Конференцією було затверджено колективний договір на 1986 рік.

В обговоренні колективного договору взяли участь заступник голови ЦП УТОГ Ю. П. Максименко і голова обкому профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств В. К. Лазарева.

А. АЛФІМОВА.

м. Львів.

ЮВІЛЕЙ ПІДПРИЄМСТВА

В урочистій обстановці колектив Артемівського УВП нещодавно відзначив 40-річчя з дня заснування підприємства.

Історія його створення тісно пов'язана з іменем Галини Олександрівни Бондаренко, яка очолювала тоді міськвідділ УТОГ. Це за її ініціативою у 1946 році було прийнято рішення і організовано УВП.

А починалось все з невеличкої взуттєвої майстерні. Були ще швейна майстерня, перукарня. Та основну увагу приділяли виробництву швейних виробів. Так сформувався швейний цех, який згодом виріс і був перейменований в навчально-виробничий комбінат. З 1947 року його очолює Г. О. Бондаренко. З 1960 року організовано швейне підприємство по виробництву спецодягу, білизни.

На підвищення результатів праці чималий вплив мало введення в дію чотириповерхового корпусу підприємства, а також гуртожитку. Це сприяло поліпшенню умов праці і побуту працівників, закріпленню кадрів. А відтак покращились результати праці.

Першими ударниками комуністичної праці на підприємстві стали Г. Шиян, Г. Рум'янцева, В. Галичина та інші. Нині на УВП 265 ударників праці, що продовжують естафету трудової звитяги. Серед них швачки М. П. Артеменко, Л. Н. Галаган, різальник В. П. Климовський та інші.

Звання колективів комуністичної праці носять бригади, де майстрами Н. Н. Андрухова, Є. Т. Жеребцова, Т. В. Непша.

Значних успіхів у праці на УВП досягли чимало трудівників. Серед них швачки Н. О. Козлова, що нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора, Н. А. Власова — орденом «Знак Пошани», а Г. Ф. Борковська і М. М. Слабинська — медалями «За трудову відзнаку». Ці нагороджені Батьківщини заслужено у сумлінній, завзятій праці, яка переросла у відданість справі.

За роки існування під-

приємством підготовлено 521 швейників високої кваліфікації.

Чимало корисного колектив УВП дала вечірня школа робітничої молоді глухих. Це з неї вийшли і стали керівниками бригад Є. Т. Жеребцова, Н. І. Селезньова, В. В. Водяницька та інші.

У роботі з молоддю всіма наставниками зарекомендували себе передові швачки З. Д. Лемзякова, М. С. Ковальова, М. М. Слабинська та ін.

Впевнено крокують у день завітраний артемівці. Їм створено належні умови праці і побуту. Так, лише за одинадцять п'ятиріччя члени колективу отримали 36 квартир. Загальна забезпеченість житлом нині становить 84,7 процента.

Постійною турботою про соціальний розвиток підприємства, оздоровлення трудівників і їх дітей сповнена діяльність адміністрації, громадських організацій. За роки одинадцяти п'ятиріччя у піонерських таборах відпочили 213 дітей, а в санаторіях і будинках відпочинку — 255 робітників і службовців УВП. На кошти підприємства побудовано дитсадок «Берізка» на 140 місць.

Про все це розповів на урочистих зборах директор Артемівського УВП Д. П. Шербань. Присутні також з великою увагою вислухали виступ колишнього директора Г. О. Бондаренко, яка поділилась спогадами своєї 33-річної діяльності на підприємстві, розказала про його становлення, кроки зростання.

З словами привітання на ювілей УВП виступили секретар Артемівського міського Компартії України З. А. Сафронова, голова Донецького облвідділу УТОГ В. І. Косинова.

Потім великій групі передовиків виробництва, керівників підприємства було вручено почесні грамоти. На закінчення відбувся концерт силами колективу художньої самодіяльності Будинку культури глухих.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Донецька область.

НА БЛАГО ТРУДІВНИКІВ

Обговорення колективного договору на 1986 рік, яке днями відбулося на Львівському швейному підприємстві «Силует», пройшло під знаком рішучості трудівників ділом відповідати на рішення XXVII з'їзду КПРС, докласти усіх зусиль для успішного виконання завдань дванадцятип'ятиріччя.

Як свідчать матеріали акту перевірки виконання колективного, обидві сторони свої зобов'язання в основному виконали.

Успішно справився колектив зі своїми соціалістичними зобов'язаннями. Річний план завершено 19 грудня 1985 року при зобов'язанні — 25 грудня. Реалізовано понадпланової продукції на 365 тис. крб. Знаменні дати — 115 річницю з дня народження В. І. Леніна, 40-річчя Великої Перемоги, 50-річчя стахановсько-

го руху відзначено вагомими трудовими здобутками.

Ці досягнення колективу, як відзначалось на конференції, стали можливими завдяки широко розгорнутому соціалістичному змаганню, підсумки якого регулярно підбиваються, а здобутки передовиків стають надбанням усіх.

Комісія детально перевірила і розглянула виконання всіх розділів колективного договору за 1985 рік, відзначила успіхи і вказала на недоліки і доповіла, як залучаються до управління виробництвом робітники, по яких напрямках працювала постійно діюча виробнича рада, ознайомила з станом трудової дисципліни, виховання і навчання молоді, звітувала про стан справ з охорони праці, медичне, культурне, побутове обслуговування членів УТОГ.

Заслухавши акт переві-

ки та проект договору на 1986 рік, трудівники «Силуета» взяли активну участь в його обговоренні. Зокрема, швачка К. І. Дем'янчук висловила адміністрації і профкому підприємства подяку за введення в дію житлового будинку, але зауважила, що належну увагу треба приділити гуртожитку, що потребує доукомплектування меблями.

Технолог швейного цеху О. М. Шевчук відзначив добру роботу раціоналізаторів, але й вказав на необхідність введення нового устаткування, більш повного забезпечення виробництва сировиною потрібних кондицій. Інженер з реабілітації В. В. Балдига розповів про певні успіхи в організації медичного обслуговування членів УТОГ і запропонував для дальшого поліпшення цієї роботи створити на підприємстві

ПРИКЛАД ПОДАЮТЬ ПЕРЕМОЖЦІ

Як і весь радянський народ, члени УТОГ Одеської області гідно зустріли XXVII з'їзд КПРС. Значну роботу у підвищенні результатів передз'їздового змагання провели культзаклади області. Його підсумки підбито на спільному засіданні президій облвідділу УТОГ і обкому профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств.

Як зазначалося на засіданні, соціалістичне змагання сприяло значному підвищенню рівня організаційно-масової і політико-виховної роботи серед членів нашого Товариства. Великий вплив на її результати мали зустрічі з ветеранами партії, працівниками партійних і радянських органів, делегатами партійних з'їздів, учасниками Великої Вітчизняної війни.

У період, що передував форуму комуністів, культзаклади області значно ак-

тивізували свою роботу. Для членів УТОГ були прочитані лекції, проведені бесіди по роз'ясненню нової редакції Програми КПРС, Статуту партії, Основних напрямів економічного і соціального розвитку на 1986—1990 роки і на період до 2000 року.

У кожному клубі УТОГ були оформлені матеріали на тему: «Від з'їзду — до з'їзду», організовані книжкові виставки, проводилися тематичні вечори, вшанування передовиків виробництва.

Переможцям соціалістичного змагання стали: Одеський обласний будинок культури (1 місце), Білгород-Дністровський та Балтський клуби УТОГ (2 і 3 місця). Ці культзаклади і нині подають приклад у пропаганді рішень XXVII з'їзду КПРС.

м. Одеса.

Ю. ГЕР.

ТВАРИННИК

Коли ідеш в Полтаву через Опішню, то завжди поблизу села Заїченці. Навіть узимку здалеку видно його, хоч і лежить воно в долині, обабіч траси Київ—Харків. Однак крізь височінь стрімких тополь проглядаються нова школа, клуб, споруди відгодівельного комплексу свиноферми колгоспу імені XXII з'їзду КПРС.

Славне це село багатьма працюючими людьми. Хто не знає братів Миколу і Дмитра Губарів, Івана Никифоровича Михайлика? Добрі діла цих членів УТОГ відомі й за межами рідного села. По праву до когорти цих знатних трударів можна й віднести Михайла Ілліча Колодного, теж члена УТОГ, про якого і піде мова.

Він народився і виріс у Заїченцях, тут закінчив сільську школу. Але навчатись як хотів, не зміг, бо почалась війна і 12-річний хлопець разом з іншими солдатськими синами став у трудовий стрій. Інакше не можна було: потребував робочих рук колгосп та й матір з малолітніми дітьми повинна була мати допомогу.

У таких сім'ях і росли добрі, чуйні, роботящі діти, які рано пізнали сирітство, скруту тих тяжких воєнних і повоєнних літ. Таким став і Микола, хоч і не дуже вчений, зате щирий з людьми і беручий до роботи.

Ще де-не-де миготять вранішні вогні по хатах, а Микола Ілліч разом з дружиною поспішають на свиновідгодівельний комплекс, де доглядають чималу гру-

пу тварин. Пришовши на ферму, роздають завчасно підготовлені корми прибирають приміщення. Виконують цю роботу вправно, швидко, тому й результати мають добрі: молодняк дає 400-грамовий приріст, немає випадків падежу тварин.

Гарна сім'я в М. І. Колодного. Син Микола після закінчення служби в армії, не шукаючи довгого карбованця і легкого життя у місті, повернувся до рідного села. Став шофером у колгоспі, живе з батьками. Прийшла в дім невістка, така ж працююча як всі у цій сім'ї, і має Микола Ілліч вже двох онуків, яких змалку привчає до роботи, до чесного життя.

...Пізно ввечері повертається нечууючий трудівник додому. Натомлений, але вдоволений: на фермі все до ладу. Зимівля — це був великий іспит, але Микола Ілліч ніколи не шукав легких доріг, а тому будь-якої пори року працював завзято, сумлінно, тож показники його роботи завжди високі. Там, де порядок, де дбайливий господар — там праця приносить свої зримі плоди.

А як працюєш — так і маєш! Добре, заможно живе сім'я Колодних. Новий будинок, підсобне господарство — скрізь, як і на роботі, відчуваються руки працюючих людей. І добрі діла цієї сім'ї, як і належить всьому доброму на землі, стають дороговказом для багатьох, славлять працю сільського трудівника.

Н. АКСЮК.

Полтавська область.

З ПІСНЕЮ ДО ШЕФІВ

Щира дружба єднає вихованців Кисляцької спецшколи-інтернату для слабочуючих дітей з шефами — трудівниками місцевого колгоспу «Радянська Україна». Восени діти старанно допомагали односельцям збирати щедрий урожай помідорів, яблук, картоплі, буряків, кукурудзи.

В один із лютевих днів вихованці 8 і 9 груп під керівництвом вихователів Н. Д. Самаруха, В. І. Коваль провели зустріч-екскурсію з працівниками пта-

хоферми. Нашим гідом була одна з передових птахівниць Н. А. Левандовська. Вона розповіла, що їх невеликий, але дружний колектив неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання серед трудівників району. По-комуністичному, з трудовим ентузіазмом працюють тут Н. К. Рогатюк, В. К. Челюк, В. С. Гулько, Л. К. Галузинська. Тому одинадцять п'ятирічку вони виконали достроково.

Під час екскурсії діти оз-

«Працює гарна і славна людина» — під таким девізом пройшов вечір-портрет вшанування передовика виробництва, ударника комуністичної праці Марії Іванівни Годовикової у Чортківському клубі глухих, що на Тернопільщині. Цей вечір було присвячено XXVII з'їздові КПРС.

Чимало нечууючих зібралось у залі, щоб урочисто вшанувати передовика виробництва — ветерана праці, наставника молоді. Вони прийшли віддати честь досягненням у праці трудівниці, чие прізвище — серед кращих членів УТОГ міжрайвідділу.

...М. І. Годовикова працює робітницею Чортківського м'ясокомбінату. І хоч у колективі Марія Іва-

ВИЗНАННЯ АВТОРИТЕТУ

нівна нечууюча одна — її розуміють усі. Бо кипуча енергія в трудівниці, старанність у праці та виконанні громадських доручень.

Як про людину великої душевної краси розповіла про М. І. Годовикову на вечорі майстер цеху м'ясокомбінату Т. Е. Барановська. Як до праці, так і до людей жінка-трудівниця ставиться з великою повагою і шаную, допомагаючи і словом, і ділом.

М. І. Годовикова всюду встигає. Сьогодні — художня самодіяльність, завтра — спортивні змагання, а післязавтра трудівницю можна побачити у клубі, де вона

ських доручень її нагороджували почесними грамотами, грошовими винагородами. Портрет трудівниці — неодноразового переможця соціалістичного змагання — занесено на Дошку Пошани м'ясокомбінату.

...Багато теплих, гарних слів було сказано у той вечір на адресу Марії Іванівни. Квіти, пам'ятний подарунок, найпалкіші вітання товаришів по роботі, подруг — все це справляло велике враження, високу гордість за трудівницю, яка сягнула вершин праці, цінкового визнання і шани.

М. КУБЧАК,
голова Чортківського міжрайвідділу УТОГ.
Тернопільська область.

ГУРТОЖИТОК — ТВІЙ РІДНИЙ ДІМ ПОВЕРХИ ЗАТИШКУ

Вулиця Пушкінська, 59. Затішний куточок Білої Церкви. Навкруг — ошатні будиночки, які з весни і до осені ховаються серед невеликих, але ряснозелених садів. Та не можуть затінити навіть найвищі дерева лише одну споруду, яка піднялась п'ятьма поверхами високо вгору. Це — будинок, де розмістився гуртожиток Білоцерківського УВП.

П'ять років тому гостинно прийняв він у свій затішок 80 мешканців. Вхідні

були радісними і хвилюючими, адже гуртожиток видався на славу. Власне, назва гуртожиток досить умовна, бо ж його мешканці поселились у справжніх окремих квартирах з усіма вигодами. До їх послуг — кухні з газовими плитами, холодильниками, столиками, ванні кімнати, невеличкі вітальні. У кожній кімнаті — 2—3 мешканці, що доповнює зручності.

Але і це ще не всі вигоди. У гуртожитку виділено

спеціальні кімнати — класи для занять учнів школи робітничої молоді. Отже, школа у самій домові розмістилась.

Не нудують тут ті, хто у певний час вільний від роботи і занять. На першому поверсі у просторому приміщенні добре обладнано червоний куток, де можна переглянути передачу телебачення, почитати періодику. Є тут також бібліотека з достатньою кількістю книжок на всі смаки.

Найважливіші масові заходи проводяться саме у червоному кутку. Лише впродовж 1985 року тут відбулось 8 вечорів відпочинку, 30 бесід і лекцій. А керує організаційно-масовою роботою рада гуртожитку, до складу якої обрано 9 чоловік. Щомісяця члени ради збираються у повному складі для вирішення поточних справ. Розглядаються питання найрізноманітніші: робота старост кімнат, санітарний стан всього помешкання, відвідування учнями занять вечірньої

школи, їх успішність у навчанні. Раз на квартал проводяться загальні збори мешканців гуртожитку, де вирішуються найважливіші питання, що стоять на порядку денному.

Добрим помічником у цих справах виступає стінна газета «За комуністичний побут» — орган ради гуртожитку. У кожному з її матеріалів — конкретність, звичайно, тим, хто нехтує нормами, прийнятими для мешканців гуртожитків. Хоч не дисциплінованих тут, треба зазначити, мало.

А чи не найбільше сприяє підтриманню зразкового стану у гуртожитку вміло організоване соціалістичне змагання. Соцзобов'язання та умови конкурсу на зразкову кімнату добре оформлені і вміщені на стенді у червоному кутку. Отже — вони доступні для ознайомлення і загальновідомі всім мешканцям гуртожитку. Щомісяця підбиваються підсумки змагання, а резуль-

тат висвітлюється на так званому екрані санітарного стану кімнат. Кращій з кімнат вручається перехідний приз.

Якщо ж мешканці певної кімнати підтримували зразковий порядок впродовж року, то їм присуджується перше місце і вручається подарунок-приз вартістю 25 карбованців. За друге і третє місце — грамоти.

Активна робота ради гуртожитку дає добрі плоди. Ось вже п'ять років підряд гуртожиток Білоцерківського УВП підтверджує звання «Зразковий». У 1985 році, наприклад, відбувся огляд конкурс на кращий робітничий і студентський гуртожиток Білої Церкви. Гуртожиток УВП з повним правом посів перше місце.

Тоді ж команданта гуртожитку Раїсу Митрофанівну Юрину та вихователя Надію Федорівну Коберник відзначено почесними грамотами Київської обласної ради профспілок.

Що ж, всі ці відзнаки і нагороди цілком заслужені, бо працює весь колектив гуртожитку зразково.

А. ДВІРКОВИЙ,
м. Біла Церква
Київської області.

Повсякчас піклуються на Дніпропетровському УВП про поліпшення умов праці та побуту трудівників підприємства. У гуртожитку, зокрема, створено добрі умови для повноцінного відпочинку його мешканців. До речі, гуртожиток постійно підтверджує звання «Зразковий».

На знімку: (зліва направо) члени ради гуртожитку Л. Погрібняк, Т. Боровик, Л. Дерев'янка за вирішенням поточних справ.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

найомились з різними породами домашніх птахів, їх годівлею, доглядом. А потім був вечір-концерт, на якому з доповіддю «Партія і народ в українській радянській поезії» перед працівниками птахоферми вступила заступник директора з навчальної частини Л. І. Вергелюк.

Силами учасників художньої самодіяльності школи і колективу птахоферми дано концерт.

В. КОВАЛЬ,
вчитель Кисляцької спецшколи-інтернату для слабочуючих дітей.
Вінницька область.

Повсюдного поширення на Ровенщині набув рух за тверезий спосіб життя. Високу активність тут виявляють працівники обласного Будинку культури глухих. Вони постійно підтримують тісні зв'язки з трудовими колективами і культзакладами області, проводять роз'яснювальну роботу по суворому дотриманню комуністичної моралі, борються проти пияцтва і алкоголізму.

Вже другий рік у Будинку культури діє народний університет, що дає змогу підвищувати його слухачам правові знання. А нещодавно створено клуб тверезості, основою діяльності якого є проведення профілактичних і оргмасових захо-

Тверезість — норма життя

ЗА ЧАШКОЮ КАВИ

дів, спрямованих на попередження пияцтва. Тісний зв'язок підтримуємо й з наркологічним диспансером.

Великого значення надаємо й пропаганді. У Будинку культури проводяться тематичні покази кінофільмів про боротьбу з пияцтвом, а бібліотекою — читачькі конференції «Алкоголізм і здоров'я» з участю лікарів-наркологів.

Значний вплив на схильних до вживання спиртних напоїв справив тематичний огляд літератури, що проходив під девізом «Щоб лю-

дина не була собі ворогом», мімічні читання по темі «Людина і закон» та ін.

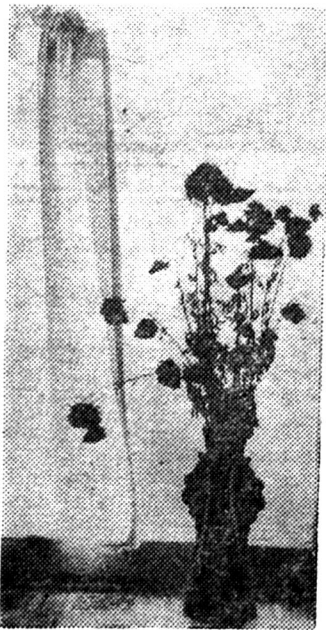
Приємне враження у присутніх залишають вечори, на яких проводяться бесіди про наслідки від вживання алкоголю. Вечори проходять за участю лікарів, юриста, представників адміністрації УВП у невимуженій обстановці — за чашкою чаю чи кави. Тому бесіди завжди задушевні і мають великий виховний вплив.

М. ПОЛЮХОВИЧ,
м. Ровно.

О ФЛАГЕ

Флаг пламенел, являя красоту,
И на ветру крылами хлопал с громом...
А мы его зарыли в черноту
Сырой земли за нашим старым домом.
Мы на него свалили кирпичи,
А кирпичи соломою забросали.
И мать сказала тихо мне:
— Молчи,
Чтоб проты о флаге не прознали...
Я понимал. Отчаянно молчал,
И тополя, все знавшие, молчали.
Но иногда мне снилось: трепал
Наш флаг над домом зимними ночами.
Я просыпался в страхе... Тишина.
Лишь по снегу все ходят часовые...
Там, под Москвой — гудящая война,
В моем селе — захватчики чужие.
А поутру я взглядывал туда,
Где, легкая, за дом манила дверца,
И под землей флаг видел без труда,
Ведь не глазами я смотрел, а сердцем.
Шепнула мать:
— Недолго до весны,
Уж по селу пошло, что бьют фашистов...
Вновь красный флаг в мои явился сны,
Пылая ярко, радостно и чисто.
И день настал, и словно брызнул свет,
И алый флаг я выставил над домом.
Он на ветру крылами хлопал с громом...
Я помню это целых сорок лет.

Уже на старте километры,
Нейтронный яд в ракеты влит.
За морем палец беззаконный
Над кнопкой красною дрожит.
Уже почти бессильно слово,
Любовь бессильна...
Разум прочь...
И над землею встать готова
Глухая атомная ночь.
Ночь с воем, ветром леденящим,
И сыплет небо черный снег
На век ушедший, настоящий,
На не рожденный новый век.
Страдая, кружится планета,
Ведет виткам тревожный счет...
Остался миг до смерти света...
Кто кроме нас его спасет?!
Николай НЫРОВ

Фотоетюд
А. ГАРБАРЧУКА.

Відпочинок у відродженому парку

Молодіє і розширюється старовинний житомирський парк, що розкинувся на прибережних схилах річки Тертів.

Закладений у минулому столітті садівниками й архітекторами місцевого магната, він після революції став власністю народу і відтоді радує ося уже кілька поколінь городян. Великої шкоди пам'ятці садово-паркової архітектури завдала війна. Окупанти зруйнували чудовий палац, безслідно зникло багато скульптур. Народним методом відбудовувався у післявоєнні роки парк, щороку збагачувались його алеї новими насадженнями.

А в минулому році було прийнято рішення знову реконструювати і впорядкувати улюблене місце масового відпочинку городян. Київські архітектори розробили проект, який передбачає оновлення існуючих алеї, створення нових природних ландшафтів.

Реконструйований парк і прилеглі до нього мальовничі бульвари, стадіон, Будинок фізкультури, плавальний басейн утворили загальноміську зону відпо-

чинку. Її послугами користуються десятки тисяч городян. На стадіоні, який також зазнав докорінної реконструкції, обладнано критий легкоатлетичний манеж, збудовано зал тренажерів. Спортивно-культурний комплекс надає свої послуги кільком міським клубам любителів оздоровчого бігу, групам здоров'я, ритмічної гімнастики. З самого ранку і до пізньої ночі працює плавальний басейн.

Тепер у парку багатолюдно цілий рік. У ньому встановлено зимові атракціони, працюють клуби ветеранів війни, любителів книги. Йому передано з системи побутового обслуговування прокатні пункти. Колективи заводів і фабрик подають допомогу у виготовленні і технічному обслуговуванні обладнання. Уже в недалекому майбутньому тут у два рази збільшиться обсяг платних послуг, і парк перейде на самоокупність, матиме свої фонди для дальшого вдосконалення культурного дозвілля і масового відпочинку.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ.
м. Житомир.

Ж р а н

ГУМОРЕСКА

Я лежу у ліжку. Потягнувся — ух, як добре! Ще раз потягнувся — ух, як солодко!

Сьогодні той день, коли «купають». Сьогодні я весь — увага. Головне — не забувати. Ні на хвилину. Я на цей рахунок уже навчений. Сам кого завгодно «купаю». Ги-ги.

Торік подзвонив Петрові, крикнув у трубку не своїм голосом: «Чоловіче! Та ти ж горюш! Швиденько рятуйся!» Петро, як був, в одних отих... підштанках на вулицю через вікно виплигнув. А там люди якраз на роботу. Ото сміху було! Ги-ги.

Потягнувся — ух, як приємно! А то іще було діло. На фермі. Я сховався за бугая, чекаю. Дивлюся, Галю йде, зоотехнічка наша. Тільки-но вона порівнялася з бугаем, я візьми та й скажи не своїм голосом: «Здрастуйте, Галино Іванівно!» Галю остовпіла. Дивлячись на бугая (бугай тим часом на Галю дивився), потім як крикне, як побіжить! Усім селом переляк відливали.

«Сама ж, — каже, — чула, як бугай зі мною розмовляв людським голосом».

Ги-ги. Я й не таке проробляв...

— Іване, вставай уже, подивися, щось у нас на кухні з крана вода протікає.

Це жінка до мене. Мабуть жартує. Згадала, що сьогодні той день, коли жартують. Тобто 1 квітня.

— Ти, — кажу їй, — іди корову доїти, а я зараз подивлюся.

Дешево ти хочеш, думаю сам собі, мене купити. Я не такі жарти знаю!

Пригадую, якось напередодні 1 квітня я сказав людям, що Микола корову продає. Корова у Миколи дуже гарна. По 30 літрів молока за день дає. Усі побігли до Миколи корову купувати. З тиждень двері не зачинялися. Ги-ги.

Тю, та що це воно таке?.. Ліжко моє наче кудись пливе! Чи ти ба?.. Отака напасть. Виходить, жінка правду казала про кран...

В. МИКОЛАЄНКО.

БАТАЛІЇ ЗА ШАХІВНИЦЯМИ

Новий спортивний сезон на Закарпатті нинішнього року відкрили шахісти й шашкісти. Зібравшись в Ужгороді, представники цих видів спорту помірялися силами в боротьбі за перехідні призи.

Серед шашкістів найбільш успішно виступили у своїх підгрупах команди Хустського міжрайвідділу та Ужгородського міського відділу УТОГ, які і зустрілися між собою у фінальному поєдинку. Давні знайомі і давні суперники з самого початку повели безкомпромісну гру.

Після перших трьох партій, в яких ужгородець Юрій Хотін поступився Михайлу Вурст, товариш Михайла по команді Іван Тиводар зазнав поразки від Івана Попа і Наталія Кузьма з Ольгою Оленінець зіграли між собою вничю, рахунок став 1,5 на 1,5. Але досягти більшого хустяни не спромоглися. У наступних двох партіях спочатку Тетяна Зварич перемогла Наталю Дьордй, а відтак брат Наталія Іван, який виступав у складі ужгородців проти Петра Воскобойникова, остаточно закріпив перемогу свого колективу з рахунком 3,5 на 1,5.

Поєдинок за 3—4 місця між колективом Ужгород-

ського УВП-2 та Хустської спецшколи для слабочуючих дітей закінчився впереною перемогою школярів.

Команди восьми колективів фізкультури виборювали першість з шахів. Тут перехідний приз завоювали спортсмени УВП-1, у складі яких виступали: кандидат в майстри спорту Юрій Топчів, Іван Туряниця, Михайло Керечанин, Марія Куцині та Євгенія Семенова. Шахісти Хустського МРВ змушені були задовольнитись другим місцем, а третє — дісталось виноградцям, які у напруженій спортивній боротьбі обіграли колектив Ужгородського міськвідділу.

П. КРАЙНЯНИЦЯ.

У ЧЕМПІОНАТІ Запорізького облвідділу УТОГ з шахів змагались 12 найсильніших розрядників. Особливу увагу привернув поєдинок П. Васьковцева і В. Певзнева, які були головними претендентами на чільні місця. Незважаючи на те, що в особистій зустрічі переміг П. Васьковцев, однак за підсумками усіх партій загально перше місце виборов В. Певзев. На другому — П. Васьковцев, на третьому теж кандидат у май-

стри спорту В. Колісник. Серед жінок найсильнішою серед шахісток була Л. Рибалкіна.

Звання чемпіона області з шашок вкотре здобув робітник автозаводу «Комунар», кандидат у майстри спорту В. Щелков, а серед жінок найкращий результат показала швачка Б. Бондаренко.

КОМАНДА шашкістів Запорізької облспортфедерації взяла участь у першості обкому профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств, де змагалась 8 колективів.

Нечуючі спортсмени перемогли усіх своїх суперників і посіли 1 місце. Особливо відзначились жінки: першорозрядниця З. Курдас на одній з дошок замінила чоловіка (що дозволяється положенням про змагання) і зуміла набрати 6 очок з 7 можливих, зробивши тим самим великий внесок у перемогу свого колективу.

Швачка Б. Бондаренко, яка напередодні відзначилась на чемпіонаті області серед глухих, виступаючи проти жінок, виграла всі 7 партій!

С. МОРДУШЕНКО.

У спорткомплексі «Зоря» тренуються нечуючі трудівники виробничого об'єднання «Ворошиловградтепловоз».

На знімку: (зліва направо) тренер В. І. Лукаш (четвертий) та інструктор-методист В. Скоморохов (крайній праворуч).
Фото П. МІНДЕЛЯ.

РОБОГУ ПОЖВАВЛЕНО

Колектив Будинку культури Хустського міжрайвідділу УТОГ прагне активізувати фізкультурно-спортивну роботу серед своїх відвідувачів. Щоб досягти поставленої мети — активізувати культура шляхом організації різноманітних змагань залучають членів УТОГ до систематичних занять фізкультурою і спортом, впроваджують здоровий

спосіб життя у побут кожної сім'ї.

Розпочався спортивний рік змаганнями з шашок і шахів на першість нашого міжрайвідділу, які протягом тижня проходили у культурно-спортивному закладі.

Набравши 12,5 очка з 13 можливих, переможцем шашкового турніру став кандидат у майстри спорту М. Ю. Вурста. Друге і тре-

те місце посіли П. Ю. Воскобойников та І. В. Тивадор.

Цікаво проходили змагання шахістів. Лідерство захопили одразу чотири учасники турніру, які набрали однаково кількість очок — по 9. У фінальній частині змагань першість виборов І. В. Тивадор, на друге і третє місце вийшли П. М. Бонка та І. М. Стець.

І. ВЕЗІР,

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ — ГАЗЕТА ВІДПОВІДАЄ СТИМУЛЮВАННЯ ПРАЦІ ІНСТРУКТОРА - ПЕРЕКЛАДАЧА

Прошу розповісти, як оплачується і стимулюється праця інструкторів-перекладачів, зайнятих обслуговуванням глухих робітників на державних заводах і фабриках.

м. Горлівка
Донецької області.

В. ДРОЗД.

Згідно роз'яснення Держкомітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати, секретаріату Всесоюзної Центральної Ради профспілок № 10/12 від 3 червня 1966 року посадові оклади старшим інструк-

торам та інструкторам-перекладачам по обслуговуванню глухих робітників, встановлюються керівниками підприємств у відповідності зі схемою посадових окладів, що діють на підприємстві, в такому порядку:

а) посадові оклади старшим інструкторам при кількості обслуговуваних робітників 201 і більше чоловік — на рівні посадових окладів старших майстрів дільниць I групи, при кількості робітників від 101 до 200 чоловік — на рівні посадових окладів старших майстрів дільниць II групи, при кількості — від 51 до 100 чоловік — на рівні посадових окладів старших майстрів дільниць III групи; б) посадові оклади ін-

структорам-перекладачам — на рівні посадових окладів майстрів дільниць в залежності від групи дільниць, де працюють обслуговувані ними глухі робітники.

При обслуговуванні інструкторами-перекладачами глухих робітників, котрі працюють на дільницях, віднесених до різних груп по оплаті праці, питання про встановлення посадових окладів інструкторам-перекладачам вирішується керівником підприємства з урахуванням кількості працюючих глухих робітників на кожній з цих дільниць.

Преміювання старших інструкторів і інструкторів-

перекладачів проводиться у відповідності з Положенням про преміювання, що діє на підприємстві, за показниками роботи підприємства в цілому, в тих випадках, коли вони обслуговують глухих робітників, зайнятих в двох або декількох цехах, і за показниками цеху (дільниці), коли вони обслуговують робітників даного цеху (дільниці), в порядку і розмірах, встановлених для старших майстрів і майстрів дільниць.

Т. ЕРМАКОВА.

Редактор
П. БУЛАТОВ